

Саксаганський Вісник

№ 4. Березень 2014 року

Електронний журнал
виконкому Саксаганської районної
у місті ради

**«Ми чуємо тебе, Кобзарю,
крізь століття!»**

Дорогі читачі!

Ось, нарешті, весна вступила у свої права і перед вами, вже традиційно, весняний випуск журналу «Саксаганський вісник».

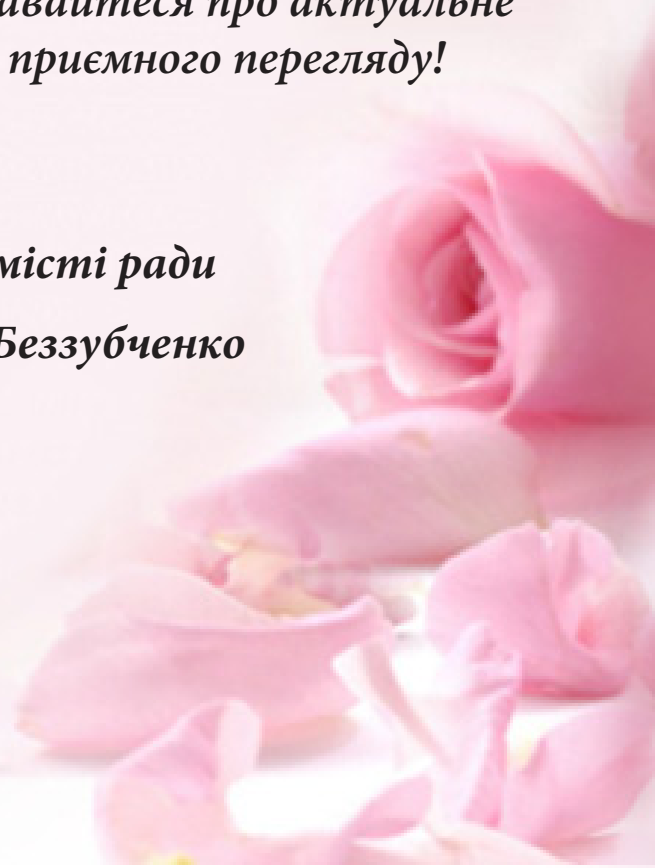
Його четверте видання сповнене особливою атмосферою, адже охоплює теплом святкування жіночого свята, містить цікаві теми, приурочені до ювілейної 200-ї річниці з Дня народження славного генія України Тараса Григоровича Шевченка.

Хотілося б, щоб кожен з вас, гортаючи сторінки березневого «Вісника» відкрив для себе багато корисного і нового, був у ритмі подій, пов'язаних із життям району. Як завжди, актуальні теми для суб'єктів підприємництва, споживачів та усіх мешканців району чекають свого читача.

То ж будьте завжди у вирі подій, дізнавайтеся про актуальне разом із «Саксаганським вісником», приємного перегляду!

З повагою, голова районної у місті ради

В. Беззубченко

ЗМІСТ

1. Екскурс до Шевченкового краю. Національний заповідник «Батьківщина Тараса Шевченка»
2. «Тобі, Тарасе, шану складаємо!»
3. «Пам'ятаємо тебе, Тарасе!»
4. Арт-терапія, як засіб «соціального лікування»
5. «Искренне о сокровенном»
6. «Повернення...»
7. «Фото. Знайди себе»
8. Кубок Гурова. Саксаганський міцний дух. Так тримати!
9. «Малому бізнесу - великі горизонти»
10. небезпека боргів за житлово-комунальні послуги
11. Оформляємо запит на інформацію
12. «Жінка. Мати. Берегиня»
13. Нове в антикорупційному декларуванні
14. Електронний запис на прийом

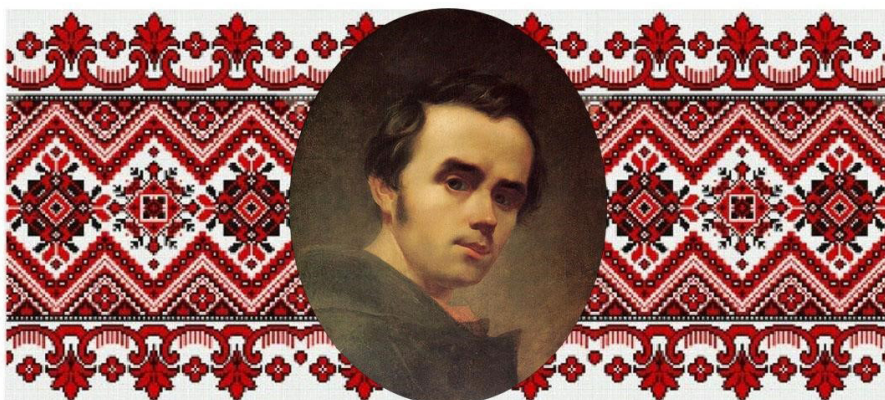
Екскурс до Шевченкового краю. Національний заповідник «Батьківщина Тараса Шевченка»

*Він зорею сіяє в прийдешнім
віку,
сходить хлібом духовним на яр-
рушнику,
у розкриллі земних і заобрійних
трас
височіє над світом Великий
Тарас!*

Знову, як і щорічно, весняну пору Україна розпочинає із Шевченковим іменем. Але ця весна є особливо символічною для українського народу, дев'ятого березня виповнилося 200 років від дня народження славного сина України – Тараса Григоровича Шевченка. Вже друге сторіччя його слово, яке живе поміж нами, викликає почуття гордості і захоплення.

Здавалося б, ми все про нього знаємо: Шевченко-поет, Шевченко-художник, Шевченко-пророк, його твори для нас близькі і зрозумілі. Дійсно, Тарас Григорович – явище велике і вічне – невичерпний, він був, є і буде величною історією України, великим її генієм.

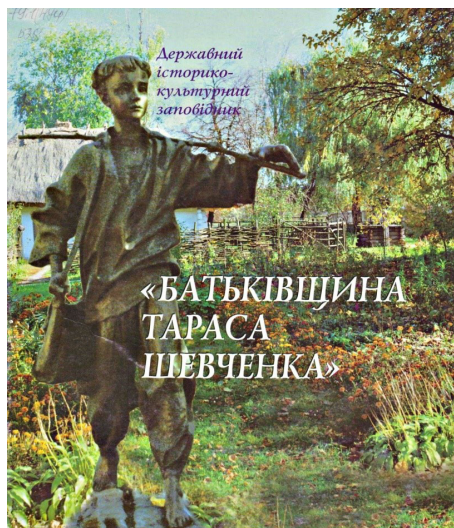
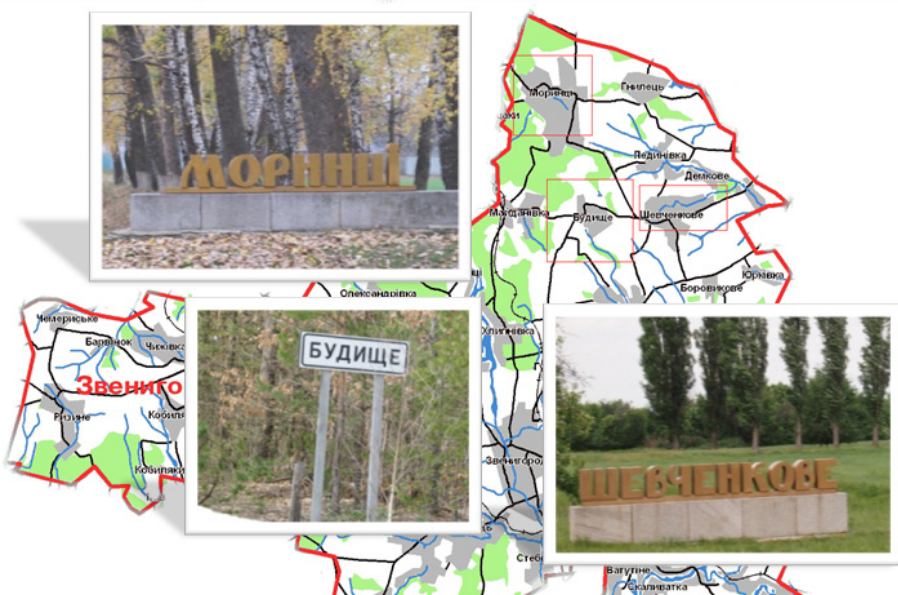
Важко переоцінити роль Шевченкової спадщини в роз-

витку не тільки естетичної, а й соціальної і національної свідомості українців. Зробивши так багато для українського слова, своєю творчістю він визначив на десятиліття вперед подальшу долю української літератури,

розбудові її державності.

Саме такою величною спадщиною для українців сьогодні залишається територіальний і духовний центр України – Черкащина, який поєднав села Моринці, Шевченкове, Будище

прискоривши український літературний процес.

Та, хотілося б, щоб кожен із нас сьогодні пам'ятав не лише про неоціненну творчу спадщину великого українського поета, яку він залишив для своїх нащадків, а й про культурну, яка відіграє важливу роль у збереженні надбань минулого, в духовному розвитку нації, у

у Національний заповідник «Батьківщина Тараса Шевченка».

То ж пориньмо на мить у красу Черкащини і пройдемо стежками Шевченкового краю, віддаючи повагу і шану великому Кобзареві.

У цих середньонадніпрянських селах із славною історією та могутнім

духовним потенціалом пройшли дитячі роки Кобзаря. У Моринцях він вперше подав голос, у Шевченковому зростає, формувався як особистість, у Будищах – в маєтку Енгельгардта – козачкував і зробив перший крок до визнання, до світової слави.

*Ось погляньте на селище
Моринці,
Чи хто знав, чи хто думав в
той час,
Що ім'я у поетовій доленці,
Стане вічним – Шевченко
Тарас!*

Саме тут 9 березня 1814 року і народилася четверта дитина у сім'ї Шевченків – засвітилася зірка, якій судилося світити крізь століття осяйним промінням. Кожен небайдужий до долі України, хто схиляється перед силою слова Шевченка, повинен відвідати місця, які наситили життєдайною енергією, наповнили вщерть душу малої дитини безмежною любов'ю до своєї Батьківщини, бажанням боротися за свободу свого народу, незважаючи ні на що.

*Серед цих дивовижних
просторів,
Серед трав у ранковій росі,
Зустрічав поет радість і
горе,
І ховався від зла в цій красі*

*Син Григорія, онук Івана,
Був тямуцим, мав потяг до
книг,
І дякова наука, так звана,
Відкривала новий світ у них.*

Важкими і тернистими шляхами доля вела Тараса від порогу батьківської хати до Шевченкового, Будищ аж до всесвітнього визнання.

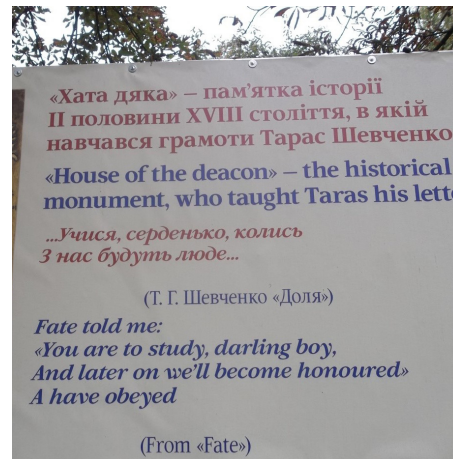
Якщо Моринці – колиска великого поета, то Шевченкове – його перший життєвий учитель.

У Шевченковому своє дитинство

*Дуже добре поет пам'ятав,
Мав до злиднів ненависть,
презирство,
І про це в своїх віршах писав*

*І роботи він, ні, не боявся!
Падав з ніг, але знову вста-
вав,
Та ще й в дяка чудово навчав-
ся...
Звідки тільки він сили ті
брав?*

Хоч би скільки років не мину-
ло з тих днів,
Але пам'ять жива про Тара-
са,
І сьогодні, музей Кобзаря –
села Шевченкове окраса!
Тут і лава, і стіл, речі хатні
братів,
Скарбниця культури минулих
років...

П'ять просторих залів
Шевченкової музейної оселі
розповідають про життя,
звичаї, дитинство та приїзди
Т.Г.Шевченка в рідний край.

Серед одухотворених
стародавніх речей, стародруків,
світлин, витворів народного ми-
стецтва, експонатів-раритетів
(стіл і лава з хати батьків поета,
Енгельгардтові меблі, весільний
рушник сестри Катерини, пода-

рунки родичів) прозирає Шев-
ченкова присутність.

Будище, як і інші села Тарасо-
вого дитинства, належали Павлу
Васильовичу Енгельгардту.

Багато з того, що чарувало
Шевченка досьогодні залиши-
лось, і є цікавим для відвідувача.
Будищанський маєток Енгель-
гардта прикметний тим, що в
ньому в ролі козачка прослужив
літо Тарас Григорович.

Коли говоримо про Будище,

Нехай з'їжджаються з усюди
У яблуневий пишний сад,
Нехай побачать усі люди,
Як жив колись пан Енгельгард

Нехай послухають розмову
Гігантських велетнів-дубів,
Де сам Шевченко, наш худож-
ник

З ескізами завжди сидів

Нехай всі люди пам'ятають,
Черкащину і три села:
Моринці, Шевченкове, Буди-
ще,
Де слава роду ожила!

Нехай ця пам'ять не вмирає,
Нехай на крилах в світ ле-
тить,
Вже 200-річчя відзначаєм,
З Шевченком завжди будем
жити!

Заповідник "Батьківщина
Тараса Шевченка" вже багато
років є духовною субстанцією
українців та шанувальників

то зримо постають три старезні
дуби, кожному з яких близько
тисячі років. Один з них височіє
і досі, увібравши всю міць і силу
слова великого поета.

українства.

Все на цій землі особли-
ве, чаруюче і неповторне. Хто
вперше доторкнеться до її

краси, той одразу відчує трепет животворящої сили, її таємничість і чистоту.

Давайте разом своєю щоденною працею, небайдужістю, вірою у світлу Україну, увійдемо у двохсоту Шевченкову весну!

Пам'ятаймо про велику культурну спадщину, залишену Кобзарем для прийдешніх поколінь, бережімо свою історію і самобутність, будьмо єдині в святій любові до України, до чого і закликав нас Тарас Шевченко:

*„Нехай житом-пшеницею, як золотом
покрита, нерозмежованою залишиться
навіки од моря і до моря слов'янська
земля”.*

«Тобі, Тарасе, шану складаємо!»

Ми, українці, не уявляємо свого життя без Шевченка. Ми звикли до його

повсякденної присутності, як до близької людини. У ньому – вся наша історія, все буття, всі мрії. Немає такої події у нашій історії, про яку не писав би Тарас Григорович. Шевченко для України не тільки народний поет, геніальний митець, він – національний пророк, апостол правди. Згадаєш голодомор 33-го – і моторошно війне від Кобзаревго рядка «гробокопателі ходили». Торкнешся 37-го – і почувеш: «Бодай кати їх постинали, отих царів, катів людських!» Замислишся над екологічними бідами – і спливе впам'яті: «Світе вольний, краю милий, моя Україно, за що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?» Та він не тільки гнівається, він рятує, застерігає: «І неситий не виоре на дні моря поле. Не скує душі живої і слова живого...» Слово істини шукали в Шевченка наші діди-прадіди. Чеснотам правди навчав великий Кобзар наших батьків. У час інформаційного вихору навчаємось і ми у його слові:

*Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила...*

У рамках міського та районного фестивалів дитячої творчості «Наша думка, наша пісня не вмере, не загине», присвячених 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка, в загальноосвітніх навчальних закладах проходять різноманітні урочисті заходи. Літературно-музичні композиції, віче, літературні вітальні, творчі роботи учнів та педагогів, мультимедійні презентації, конкурси читців, малюнків, проєктів, заочних мандрівок, відкриті уроки, ерудит-квартети, зустрічі з поетами Криворіжжя – саме в такій формі проходить наше пізнання Шевченка. Слід відзначити й пошукову роботу, яку проводять учні шкіл, зокрема досліджуючи появу та значення в родині криворіжців Шевченкового «Кобзаря». Навчальні заклади Саксаганського району приєдналися до Всеукраїнської акції «Садок вишневий коло школи. Метою її проведення є створення живого пам'ятника славному сину українського народу, адже молоді саджанці теж повідають кожному про людину, в честь якої і в пам'ять про яку їх посаджено на нашій землі.

Добре те, що молодь сьогодні не стоїть осторонь відновлення народних традицій, самобутньої культури. «Ох, діти! Діти! Діти! Велика Божа благодать!» – саме ці слова Тараса Григоровича згадуються, коли бачимо юних у вишиванках. І не тільки на заходах, приурочених 200-річчю від дня народження великого Кобзаря, а й на конкурсах, олімпіадах. «Ми

не лукавили з тобою... У нас нема зерна неправди за собою», – золотими літерами вишиваємо Шевченкові слова на рушникові, що готується і учнями, і вчителями Саксаганського району в честь знаменної дати.

У Криворізькій загальноосвітній школі I-III ступенів №118 18.02.2014 відбулося засідання журі районного конкурсу дитячої літературної творчості «У душі народу – Кобзареве слово». Роботи учнів говорять про те, що Шевченкове слово живе і відгукнулося дзвінким акордом у дитячих душах, це радує, бо саме юним будувати нове життя, про яке мріяв для українського народу Тарас Шевченко – вільне, справедливе, гідне людини на Землі.

Адамова Валерія Сергіївна, 9 класу КЗШ № 19

КОБЗАРЕВІ

*На Чернечій горі над Дніпром
Спить поет наш в могилі.
Синє небо, як море кругом,
Гомонять з вітром хвилі.
Колосяться пшеничні лани,
Від плодів гнуться віти,
І стікаються люди сюди –
Всі Тарасові діти.
У задумі мовчазній кладуть*

Любов, шану і квіти,
Бо у серці народу живуть
Всі його заповіти.
Як він мріяв, наш гордий Тарас,
Про жадану свободу,
Щоб вогонь її в серці не згас,
Як бажав він народу
Бути вільним і гордим орлом –
Не рабом в своїм домі.
Все життя він боровся зі злом
Своїм огненним словом.
Як плакав рідне слово Тарас,
Визволяв із неволі,
Як бажав він йому повсякчас
Шани, гідної долі.
Спи, Тарасе, вже зло відійшло
І збуваються мрії,
Незалежності сонце зійшло
На твоїй Україні.
Зазвучала, заграла краса –
Солов'їная мова,
Задзвеніло у щирих піснях
Наше рідне скрізь слово.
Спи спокійно, кобзарю Тарас,
Тьмі не бути ніколи.
Жити вічно тобі серед нас
В полум'янім тім слові.

Байдак Жанна Василівна, 15 років, 10 – А клас, КНВК №35 «Імпульс»

Покрите все маревом ночі
Покрите все маревом ночі,
І тиша така навкруги...
Душа його жити ще хоче,
Не хочуть цього вороги.

Він ніби чужинець повсюди.
Коханої поруч нема.
Оточують скривдженні люди
Яких огортає пільма.
З багатства в них – зношена
свитка,
Та щось їх в цім світі трима,
Недолею доля повита,
Тож прагнуть звільнитись з
ярма.

До правди їх звав і до волі
У віршах, в полотнах своїх,
Не скорений примхами долі,
Всіх недругів він переміг.

Демарецька Вікторія, 11 років
КЗШ № 68

Наша пам'ять жива
Пролетіли віки,
Промайнули літа.
Про Тараса Шевченка
Наша пам'ять жива.

Його вірш, палке слово
Правди промінь несе.
Полонить наше серце,
Наскрізь душу бере.

Він разом із народом,
З ним думки поділяв.
І у кожному серці
Шлях до волі проклав.

Його думка і пісня,
Наче зоряний птах,
За собою веде

По тернистих шляхах.

За Вітчизну, за волю –
Заповіт Кобзаря.
І у небі Вкраїни
Молодіє зоря.

Шевченка вічне слово
Звучить рідний голос рішуче і
чисто,
Учитель читає рядки з «Кобза-
ря».
І слово до слова, як коралів на-
мисто,
Бентежить в душі моїй дух
бунтаря.

Я теж люблю свою країну,
Яку «убогою» назвав поет.
Її ж лелію, як перлину,
Що прагне волі без тенет!

Я хочу, мрію, я бажаю
З народом йти плече в плече.
І з тими, хто живе на благо
краю
Кобзар писав: «Вогонь запеклих
не пече...»

Такі рядки звучні і щирі,
І що не думка – то канон.
Живе Шевченка вічне слово,
Як долі праведний закон.

Дядечкіна Аліна, 13 років КЗШ
№ 68

І в серці болем озвуться їх
імена
Шевченківський диптих
Ликері Полусмак

Коли він потопав у почуттях,
Ти відрікалась від його любові.
Чому тепер, Ликеронько, в сльо-
зах,

І чутно гіркоту у кожному слові?

Ти б'єшся, як голубонька, вночі
І над курганом голосно ридаєш.

Купіна Валерія, 15 років,
КГ №91

Навіщо так? Навколо все мов-
чить.

Лиш голос свій та час даремно
гаєш.

Він мученик, він бачив ту не-
волю,

Яка була страшніша від усіх.
Така у нього Богом дана доля,
Що оминула радощі і сміх.

Тобі збирав поет у полі квіти,
Від щирого серденька дарував.
А що Ликера? Правди ніде діти

До смітника усе, що він зірвав!

Тепер же у твоїй руці підв'ялі
Тремтять від прохолоди
квіточки.

Спізналась ти. Тарасика не
стало,

А замість – лиш біленькі
кісточки.

Іди собі. Назад не повертайся.
Біжи ... Чи знайдеш ще тепло?
І більше перед ним не вибачай-
ся,

Бо він пробачив все тобі давно.

Варвара Репніна

Її любов ламали рівно двічі,
Бо стан забороняв простих
любить.

У неї не блищать прекрасні вічі,
Та остогидло їй на світі жити.
Варвара має надчутливу душу,
Ласкавості й добра їй не
бракує.

Пита себе: «За що страждати
мушу?»

Й серденька стук тривожний
чує...

Усе летіло, як в тумані сизім,
Знайомство, дружба, щирі по-
чуття...

Немовби доля так навмисно
Все повернула із самого забут-
тя.

Зігрітий дух, відтанувши не-
гайно,

Щось пристрасне у грудях роз-
будив.

Стріла кохання блимнула осяй-
но

І розпалила в серці диво з див.

Довірливо простягає долоні
Поетові, без фальші та брехні.

О, хто так гірко сльози лив
солоні,

О, хто ще так кохає в наші
дні?!

Та все минуло. «Різні», - кажуть
люди.

Всі проти. Неможливо уявити,
Як дівчина з дворянської родини

Простолюдина може полю-
бить.

Його слова про неї дуже ніжні,
Ласкаві, наче вранішня трава.

«Вона була пречиста і
безгрішна,

Сестра моя. На жаль, лише
сестра.»

Нанайко Тіна, 7 років, КЗШ №
120

Тарас Григорович Шевченко
Десять колись в простій родині
Хлопчик народився,

Та не дець, а в Україні
В рідній Україні.

Щойно хлопчик став зроста-
ти,

Мріяв він багато.

Лани, ліс він малював,
Жалів рідну матір.

В Україні він зростав,

Мов бур'ян у тіні,
Та все болісно жадав
Щастя Україні.

Згодом віршами своїми

Прославляв країну,
Захищав, мов рідну матір,
Мову солов'їну.

На стіні ми бачили

Портрет у садочку,

То Тарас Григорович

Дивився з куточку.

Брови стис він і насупив,

Сумні очі сірі,

Мов зібрав він смуток той

По всій Україні.

Резнік Дар'я, 12 років, КЗШ №
124

Старий «Кобзар»

«Сонце йде і за собою день веде»

, -

Дідусь мій любить часто гово-
рити.

До чого ті слова, про що в них
мова йде,

Лише тепер я починаю
розуміти.

Коли я прочитала весь Буквар,
Дідусь підвів мене до книжної
полиці

Й подарував старенький свій
«Кобзар»,

Що з півстоліття бережно
хранився.

Пожовклі сторінки, старенька
палітурка

Мене не вразили, аж раптом
серед них –

Зажуреної дівчини фігурка
Майнула... І для мене світ за-
тих.

«Катерино, серце моє! Лишень-
ко з тобою!»-

Я читала і вмивалась чистою
сльозою.

Слова прості, все зрозуміло, а
на душі аж гіркота.

Карбує душу, наче тіло, їх бла-
городна простота.

«Замерзлі душі» і «невмите
небо»,

І «хвилі заспані», і «світлая
краса», -

Високопарних слів нема, - й не
треба,

Такий талант дарують небеса.

Як пісня, летить кожне слово,

Бринить, як кобзи старої
струна.

«Без золота, без каменю, без
хитрої мови»

Співа душа поета й серце всім

пройма.
В віршах Тараса – гнів і біль
народу,
Дух боротьби і пристрасть по-
чуття,
Він увійшов в серця, як в чисту
воду,
І звідти вже немає вороття!

Наш Тарас

В хатині бідній, у селі
малий Тарасик народився.
Там важко сироти жили.
Він малював, охоче вчився.

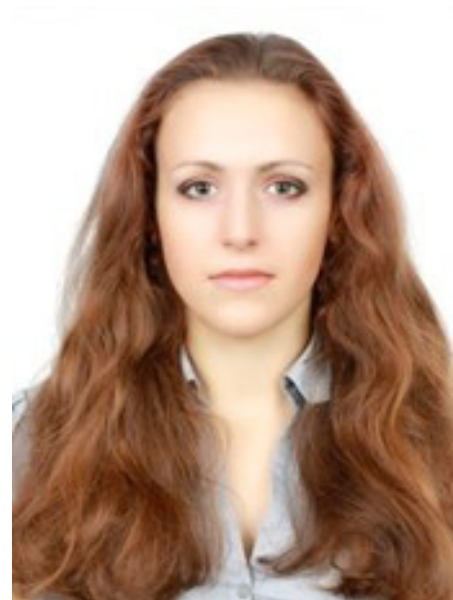
Так рано мама померла.
Змарнів і застудився татко.
Зима холодною була,
А одежина - вся у латках.

Та батько серцем відчував:
Тарас щось незвичайне може.
У бур'янах талант зростає –
Поет народний і художник.

Багатства мови досягнув,
Щоб досконалішою стала.
У слові музику відчув,
Що мелодійно зазвучала.

Ми любимо його пісні,
Вчимо їх на уроках в класі.
Найкращі квіти навесні
Несем з повагою Тарасу.

Певнева Вікторія 7 років,
КСШ № 74

Шастун Катерина, 16 років, КЗШ
№ 31

Твір-есе

Сповідь про Кобзаря

Кожна людина – Всесвіт, в яко-
му існує безліч галактик, планет,
комет та зірок. Цей Всесвіт є
ядром, яке становить її суть та її
цінність.

Виокремлюється одна люди-
на з-поміж мільярдів інших, що
зберегла в собі надзвичайний
та неосяжний Всесвіт тому, що
ввібрала в своє єство ввесь біль,
усі страждання й муки цілого
народу, історія якого віками
викарбовувалась кров'ю та по-
том; людина з такою душею,
яка перетерпівши безправство,
несправедливість, нівечення
людської гідності, не зчорніла
та не зчерствіла. Людина, яка
мала таку глибоку душу, – це Та-
рас Григорович Шевченко. Ми з
гордістю можемо констатувати,
що він «велика» людина, якою
пишається кожен із нас, бо вона
скропила своєю кров'ю та сльо-
зами святу українську землю.

Кожний твір – це своєрідна
сповідь, сповнена відчаю й не-
покори, а разом з тим, жаги до
життя та життєстверджуючого
настрою.

Де людина може знайти таку духовну силу й міць, аби витримати настільки тяжку долю? У гарячому серці, в незламній волі, в бажанні добра та справедливості своєму рідному українському народові. Він турбувався не про себе, він турбувався про нас!

Всеохопність, масштабність людських переживань створює неповторний Всесвіт справжньої людини, чудового митця – Тараса Шевченка.

Власний розум мислителя, могутній інтелект, що зображує життя у всеоб'ємності людського існування дозволяє поетові глибоко, а головне, правдиво, відображати внутрішній стан безмірно покривджених людей, які жили на нашій Батьківщині. Тарас не міг закрити на це очі. У нього щеміло в грудях, рвалось серце на шматки від сваволі та несправедливості, тому він писав. Писав для всіх і для кожного як настанову, як пораду, як застереження, бо він не міг інакше!

Ім'я людини, Всесвіт якої жертовний, самобутній та неповторний, відбито в генетичному коді кожного українця, тому в наших жилах тече воістину волелюбна кров.

Твір-роздум Діалог із зіркою

Ніч ступила своєю чорною підошвою на мою половину Землі, і всі впали під її тиском у глибокий сон, не помічаючи блискучих піщинок на гумовому небосхилі.

Мені не спиться. Так багато питань вистукує молоде неосвітчене серце. Саме в цей час відкрився славнозвісний «Кобзар», і через поріг сторінок до мене прийшла знайома постать, що зворушила історію своїми словами.

- «...І з ким я буду розмовляти,

Кого розважати,
І перед ким мої думи

Буду сповідати?» - спитав мій гість, налаштовуючи атмосферу на філософський лад.

- Зі мною, дівчиною простою. Заблукала я в цім величезнім світі,

почуваюся самотньою, -
відповіла я.

- «Немає з ким полюбитись,

Серцем поділитись...
Серце моє, серце моє!
Тяжко тобі битись
Одинокому...»

Я вирішила промовчати і не виказувати свого маленького подиву, викликаного неймовірною здатністю Тараса Григоровича розуміти мої почуття.

Настільна лампа освітлювала місце зустрічі з поетом, як вуличний ліхтар освітлює двох знайомих між собою перехожих.

- Скільки часу вже минуло, а майже нічого не змінилося: все ті ж невирішені питання, все ті ж безсонні ночі. Але ваше найзаповітніше бажання по волю збулося, на щастя, - продовжила я.

- «І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом...»

- О! Ви, Тарасе Григоровичу, можете заспокоїтися: вас ми пам'ятаємо.

Ви заслужили статус найвидатнішого українського поета. Навіть на стогривневій банкноті ваш портрет зображено... Та це не головне. Головне, що ви своєю творчістю дали значний поштовх у розвитку нашої літератури і не тільки...

- «Неначе сонце засіяло,
Неначе все на світі стало
Моє...» - не стримав радості митець.

- Дякую вам, поете, за вашу працю, за неймовірну віру в нас – у майбутнє... Можна мені поділитися з вами думками, може, ви чимось зарадите?

- Чого ти бажаєш, що в тебе болить?

- Та не те, щоб боліло. Просто хочеться бути певною, що правильно

живу, що зможу принести користь цьому світові.

- «Один у одного питаєм:
Нащо нас мати привела?
Чи для добра? Чи то для зла?

Нащо живем? Чого бажаєм?...»

- Так, правильно ви кажете. Ми, молоде покоління, ще у пошуках істини. Кожен із нас вважає себе унікальним, неповторним, гідним слави та визнання, але мало хто замислюється над тим, чи гідний він цього.

- «Не дуріте самі себе,
Учітесь, читайте,
І чужому навчайтесь,
Й свого не цурайтесь...»

Ці слова нагадали мені, що потрібно робити насправді нам, дітям. І відразу ж моє завищене «Я» спустилося з неба. Шевченко був для мене вже не просто письменником, а й другом.

- Скажіть, любий друже, куди веде наше життя?

- «...Сказав би я правду,
Та що з неї буде?
Самому завадить,
А попам і людям
Однаково буде...»

- Тоді скажіть, будь ласка, заради чого жити?

- «...У нашій раї на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молода
З своїм дитяточком малим...»

- Та ні. Я ще про дітей не думаю... Невже жінка живе лише заради того, щоб народжувати і виховувати дітей? Мені, наприклад, хочеться стати письменницею, хочу побачити світ, хочу бути щасливою і щоб було з ким розділити це щастя.

- Нехай як буде, так і буде...

- Ви маєте рацію... Так багато змінилося з того часу, як ви боролися з кріпацтвом. Зараз людина ставить перед собою вже інші завдання, та й інші вимоги ставить перед нею суспільство.

- « Дні горять, музика грає,

Музика плаче, завиває.

Алмазом добрим, дорогим

Сіяють очі молодії...» - на очах мого друга я побачила скупі сльози.

- Чому ви плачете?

- «...Чого я плачу? Мабуть шкода,

Що без пригоди, мов негода,
Минулась молодість моя...»

Мені стало жаль Тараса Шевченка. Він зовсім інших дитинства та юності зазнав. А я тут зі своїми примітивними проблемами.

- Не сумуйте. Краще розкажіть, як там у раю?

- «Садок вишневий коло хати,

Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть...»

- Чесно кажучи, я так і думала. Це, дійсно, Шевченківський рай.

- А я дурень; один собі,
У моїй хатині

Заспіваю, зарідаю,
Як мала дитина».

- Один? Нещасливе в вас, мабуть, було кохання. Може, це така доля.

Щоб вас любила вся Україна, вам потрібно було заплатити особистим щастям.

- «Мені ж, о господи, подай
Любити правду на землі

І друга щирого пошли!» - тихо молився Тарас Григорович, і в цих його словах відчувався саженний біль. Біль простого смертного, що мріяв про те ж саме, про що мріємо ми з вами.

- Не журіться, все буде добре. Ви заслуговуєте на те, щоб ваші бажання збулися. Ви їх вистраждали. Тому давайте не будемо впадати у відчай, а радітимемо тому, що маємо можливість бачити це вільне

небо і рідну землю, що ви стали живим у віршах, а я маю можливість познайомитися з вашою душею.

- «Рости, рости, моя пташко,

Мій маковий цвіте,
Розвивайся, поки твоє
Серце не розбите...»

- Дякую вам. Дуже приємно поділитися з вами своїми думками. Я ніби стала на одне життя дорослішою... І ви стільки пережили?

- «Самому чудно. А де ж дітись?...»

... Так швидко пробігла над моїми рідними вулицями нічка і лишила в серці слід від своєї підшви, на якій маленькими піщинками блищали зорі.

Коли я прокинулась, то побачила, що за вікном мене чекає життєстверджуючий день. Біля мене лежить розкритий «Кобзар» Тараса Григоровича Шевченка.

Так, він був видатною людиною, що освітила своїм талантом цілу епоху, як вночі яскрава зірка дарує світло і не дає втопитись у глибокому темному небі полоненій печаллю душі.

Лямець Наталія,, 15 років, КЗШ №119

“Пам’ятаємо тебе, Тарасе!”

У березні 2014 року вся українська спільнота відзначає 200-річчя від Дня народження Т. Г. Шевченка. Цій знаменній даті присвячені різноманітні мистецькі свята, творчі зустрічі, лекції концерти, поетичні та музичні вечори, що проводяться в закладах культури Саксаганського району.

Одним з найяскравіших заходів, що відбувся 3 березня 2014 року в КПМНЗ “Криворізька міська школа мистецтв № 1”, стало літературно-музичне мистецьке свято “І мене в сім’ї великий, в сім’ї вольний, нові, не забудьте пом’янути не злим, тихим словом...”. У свят-

що супроводжувалися відео-фільмом про великого Кобзаря, його життя, творчість, картини.

Талановитими творчими руками учнів художнього відділення

школи мистецтв №1 було створено мистецьку виставку, де були представлені українська вишивка, ляльки-мотанки, панно з вишитими віршами Кобзаря, художні роботи у різноманітних сучасних техніках. Довго незмовкали в концертній залі аплодисменти вдячних глядачів, батьків та викладачів цього прекрасного закладу позашкільної освіти, де навчається щороку понад 650 учнів а 42 викладача вищої категорії створюють у школі мистецтв № 1 всі умови для творчого виховання і духовного зростання підростаючого покоління.

ковому концерті взяли участь кращі вихованці школи мистецтв № 1: вокалісти, піаністи, скрипалі, хор молодших класів, хор старших класів, фольклорний ансамбль “Ожина”, ансамбль бандуристів, духовий оркестр, а також кращі солісти: Марія Жук, Дарина Невечера, Микола Мурміль, Дарина Борисенко. В теплій, затишній атмосфері свята звучали музичні твори на слова Тараса Шевченка та твори українських композиторів,

Арт-терапія, як засіб «соціального лікування»

Творчість для людей з інвалідністю – це надана самим Богом допомога, можливість соціальної адаптації, яку необхідно всіляко підтримувати.

Людина завжди певним чином реагує на все, що її оточує, що вона здійснює сама. В основі душевного переживання лежать емоції, які й визначають самопочуття. Стан психічного благополуччя і, навпаки, психічного розладу будь-кого залежить від емоцій, які людина відчуває в певні періоди свого життя.

Позитивні емоції – це перше, що потрібно кожній дитині з об-

меженими фізичними можливостями. Якщо поставити за мету кожного дня отримувати тільки позитивні емоції, шанси на зцілення різко зростають. Такі позитивні емоції можна отримати від занять арт-терапією, займаючись якою дитина стає творцем свого світу та самої себе.

«Знайти себе... і розкритися»

Арт-терапія – методика лікування за допомогою мистецтва, мета якої – не зробити дитину художником чи актором, а вирішити психологічну

та фізичну проблему здоров'я. Вона дає змогу самостійно висловлювати свої почуття, потреби та мотивацію своєї поведінки, діяльності і спілкування, які необхідні для її повноцінного розвитку та пристосування до навколишнього середовища.

Спеціалісти комунальної установи «Центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів у м. Кривому Розі», як ніхто інший знають, що означає для дітей з обмеженими фізичними можливостями розкритися, знайти себе в цьому світі.

З цією метою в центрі при використанні арт-терапії пропонуються різноманітні заняття художньо-прикладного характеру: малювання, ліплення, аплікація, вироби з природного матеріалу.

У центрі силами вихованців організовується виставка дитячих робіт, адже образотворча діяльність є потужним засобом емоційного зближення. Арт-терапевтична робота в більшості випадків викликає у дітей з особливими потребами позитивні емоції (діти виконують роботи пальчиками, руками, ніжками,

спеціальними та нестандартними засобами).

В комунальній установі «Центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів у м. Кривому Розі» на заняттях з арт-терапії з дітками присутні їх мами. З їх слів, сумлінна праця й наполегливість педагогів дають свої позитивні результати. Дітки знаходять спільну мову, полюбують разом складати пазли, малювати. Звісно, здорова дитина в їх віці здатна на більше, проте за рік навчання в центрі діти досягають значних успіхів.

Основна увага при

проведенні корекційної арт-терапії приділяється ставленню дитини-інваліда до своєї діяльності, зокрема до малюнків. Через малюнок або інший вид творчої діяльності дитина

може «виплеснути» негативні, та поділитися позитивними емоціями. Так, у центрі є велика кількість малюнків, в яких діти мали змогу реалізувати свої творчі здібності, розкрити свій внутрішній світ. Практично кожна дитина (незалежно від свого віку) може брати участь в арт-терапевтичній роботі, яка не вимагає від неї будь-яких здібностей до образотворчої діяльності або художніх навичок.

Позитивний вплив арт-терапії

Останнім часом арт-терапія привертає до себе все більше уваги в усьому світі. Важко назвати який-небудь напрямок у сучасній терапії, який мав би настільки великі можливості не лише для «зцілення» окремих осіб і груп, а й для «соціального лікування».

Отже, в соціальній реабілітації дітей з обмеженими фізичними можливостями, арт-терапії надається досить важлива роль: дитина навчається спілкуватися з навколишнім світом на рівні екосистеми, використовуючи образотворчі, рухові та звукові засоби. Арт-терапія дає змогу

дитині-інваліду самостійно висловлювати свої почуття, потреби та мотивацію своєї поведінки, діяльності і спілкування, які так

«Искренне о сокровенном»

Наш гость Светлана Павловна Попова - главный бухгалтер ГПП «Кривбаспромводоснабжение».

Трудовую деятельность на предприятии она начала в 1995 году простым бухгалтером. Через пять лет возглавила отдел бухгалтерского учета. В 2010 году ее профессионализм и желание помогать людям, помог ей стать депутатом Саксаганского районного в городе совета. Ее деятельность на этом поприще тесно связана с Криворожской общеобразовательной школой № 17, она принимает активное участие в жизни школы. В конце 2012 года Светлана Павловна направила свою деятельность в еще одно русло, а именно стала участником Благотворительной организации «Солнечные дети Криворожья» которая была создана в 2012 году, родителями которые воспитывают детей с синдромом Дауна и неравнодушными жителями города и на сегодняшний день объединяет 20 семей.

Главная цель организации осуществление благотворительной деятельности, направленной на помощь детям с синдромом Дауна, которые нуждаются в помощи в социальной адаптации и реализации их права на полноценную жизнь.

Светлана Павловна Попова – главный бухгалтер ГПП «Кривбаспром-водоснабжение», депутат Саксаганского районного в городе совета и просто МАМА сегодня делится с нами самым сокровенным.

«24 сентября 2013 года в нашей семье был большой праздник – любимой доченьке исполнился

годик! Это не совсем обычный ребенок. Однако мы так счастливы, что Наденька у нас есть!

Чуть больше года в нашей семье произошло чудо: родился второй ребенок. Долгожданный и желанный. Старшему сыну Александру на тот момент было почти шестнадцать, он учился в 11-м классе. Все с нетерпением ждали: кто же будет – мальчик или девочка? На первых трех УЗИ пол ребенка не определили, а на последнем, четвертом, я сама попросила не говорить: мол, если сразу не знали, то пусть будет сюрприз. Наверное, каждой мамочке хочется иметь и сына, и дочку. Теперь у меня их двое.

Чувство радости в момент рождения дочери переполняло меня. Она появилась в 7.55 (вес 3 кг 550 г, рост 52 см). Тут же новость о рождении разнеслась среди родных, друзей, знакомых. Каково же было мое состояние, когда через 2 часа детский врач сообщила мне, что у моей крошечки синдром Дауна!

Понять и принять все, что происходило со мной позже, было как во сне. Нет, я не плака-

ла, не кричала, просто не хотела верить. Не соглашалась! Позже я прочту в литературе, что отрицание – это и есть реакция родителей, услышавших данный диагноз. Казалось, мир перевернулся, рушится земля. Этого с нами быть не может. Почему мы? Почему?.. Будучи очень далекой от медицины, во время беременности я полностью доверилась врачам. Выполняла все их указания, делала УЗИ там, куда направляли. О синдроме Дауна никто со мной и не говорил!..

Сегодня, спустя почти год, я совсем по-другому смотрю на все это. У меня растет замечательная девочка, любимица семьи и друзей! А тогда было тяжело. Видимо, очень далеко нашей медицине до европейского уровня. Сообщив мне о диагнозе, врачи даже не подумали о том, что в такой момент любой мамочке нужна психологическая помощь. Да они просто не заходили ко мне в палату, оставив наедине с ребенком. На третий день мы вернулись домой. Я благодарна Господу Богу, что рядом были муж, семья, настоятель храма Рождества Пресвя-

той Богородицы отец Анатолий. Они меня поддержали. А я ведь ждала доброго слова и от медиков. Единственное, что мне запомнилось: «Оставь ребенка в роддоме!..» Спустя время, придя в себя, я подумала: «Видно, неспроста я не знала, что моя дочь родится особенной...» И рада, что мне не пришлось делать выбор. Ей и имя дали Надежда.

С верой, надеждой, любовью мы так и живем. Не такая, как все. Кто-то спросит, зачем я пишу это. Ведь принято молчать, что твой кроха не такой, как все! Мало кто говорит о том, что у него ребенок инвалид! А я хочу поддержать тех, кто столкнулся с этим. Не бойтесь, ничего страшного не произошло. Да, ваш малыш другой. Но кто сказал, что он хуже? Посмотрите на фото нашей семьи! Вы не увидите грусти и разочарования! Мы счастливая, дружная семья! Наша - Надюшка сблизила всех нас. Бабушки и дедушки, тети и дяди, братики и сестрички – все с такой любовью относятся к малышке, что иногда кажется, будто этой любовью можно согреть не одну детскую душу. Наденька же отвечает всем взаимностью.

Мамочки и папочки, у которых родился не совсем обычный ребенок, поверьте: вы сумеете радоваться жизни, научитесь смотреть на многое иначе! Ведь с такими детками и мир другой. Да, бывает нелегко, наши малыши не всегда идут в ногу со сверстниками, чаще болеют. Однако из-за этого мы не перестаем их любить!

Первые победы:

Сегодня наша Надежда многое умеет: в реабилитационном центре мы занимаемся и физкультурой, и с педагогами-дефек-

тологами. Она пытается делать самостоятельные шаги. Что-то хочет сказать. Надюшка учится, а вместе с ней учимся и мы. Радует нас каждый день – и он приносит нам новые открытия! И это благодаря тому, что год назад мы сделали правильный шаг (я не хочу говорить выбор) и из роддома вернулись с маленьким человечком.. Мы не одни. Усилиями мам таких же «солнечных» деток в нашем городе создана благотворительная организация «Солнечные дети Криворожья», оказывающая помощь ребятишкам с синдромом Дауна. Многие родители откликнулись, начали встречаться. Для деток проводят праздники, организуют посещение конноспортивного клуба. О наших малышах снимают передачи местные телеканалы. Устраиваются благотворительные выставки. Мы добились того, что ребятишки посещают обычные детские садики. Друзья, давайте помнить, что рождение ребенка – это самое главное призвание человека. Пусть он будет похож на маму или папу, пусть будет светленьким или темненьким, с веснушками или без, обычным или особенным!.. Он РЕБЕНОК!!! Любите его таким, какой он есть! Возможно, я подняла тему, которую многие обходят стороной и стараются не заме-

чать. Увы, в нашем обществе не принято считаться с инвалидами, более того, некоторые люди по незнанию сторонятся особенных деток. А ведь они такие светлые!

Знаете, откуда возник термин «солнечный ребенок» и почему детки рождаются с синдромом Дауна? Синдром – это вовсе не болезнь, а состояние, в котором пребывает человек из-за того, что у него лишняя 21-я хромосома. Такие люди всегда открыты, искренны, улыбки и позитивны. Никто в мире не умеет любить так, как они! Поверьте, это действительно так. Наденька подтверждает это изо дня в день. Надюшка, мы очень, очень тебя любим. И бесконечно счастливы, что ты у нас есть! Счастливая семья, когда сын уже был совсем взрослым, мы с мужем снова ощутили себя молодыми родителями. Но теперь все воспринимается иначе, мы более наполнены проживаем каждый наш день, осознанно подходим к воспитанию доченьки. И, разумеется, наслаждаемся ее младенчеством: радуемся первым достижениям, помогаем освоить новые навыки и щедро проявляем свою любовь. Знали бы вы, сколько счастья получаем в ответ! Дочка и сына изменила: он стал ответственным.»

«ПОВЕРНЕННЯ...»

Мамо, матінко, матусю... При цих словах серце сповнюється ніжністю і любов'ю. Щасливі ті люди, хто має кому сказати ці слова. Щаслива та мати, що може почути такі слова!

Що є найбільшою радістю і втіхою для матері? Здорові діти, їх галасливий гомін, що наповнює всі кімнати житла. Сумно, коли в порожніх кімнатах не лунає дитячий сміх. Сім'ї належить пріоритетне місце в процесі формування і розвитку особистості дитини від моменту її народження. І тільки повноцінна, здорова сім'я з люблячими і ніжними батьками може зростити гідних українців, майбутнє нашої нації.

В нашому районі відпрацьовано систему роботи, яка передбачає своєчасне виявлення дітей, яким потрібна допомога, їх облік та соціальний супровід. Всі служби, установи та громадські організації району об'єднуються для здійснення соціального патронату, профілактичної роботи і соціальної реабілітації дітей, що опинилися у складних життєвих обставинах. Адже вчасне виявлення сімей, що потребують соціальної допомо-

ги, надає змогу запобігти куди більшій біді. Задля збереження сімейних стосунків постійно проводиться профілактична та роз'яснювальна робота з батьками, надаються консультації психологів.

Горе дітям, горе батькам, коли в родині немає сімейного затишку. І не діти винні. Непоодинокі випадки злочинного недбальства батьків у виконанні своїх батьківських обов'язків. Обов'язки ці нескладні: любити, дбати, оберігати дітей.

Найчастіша причина сімейного неблагополуччя — надмірне вживання батьками алкоголю. Ось і родину Валерії та Володимира Шпілевих, яка має шестеро прекрасних діточок, не оминули такі випробування. Шлях до зрілого становлення батьків був довгим та складним. Не один раз проводилися зустрічі,

бесіди, роз'яснення. Довелося лікуватися від алкогольної залежності, довелося пройти через страшне випробування: відібрання дітей.

Відібрання дітей дуже вразило батьків, особливо маму. Жінка зрозуміла, що без своїх малят життя втрачає сенс, замирає серце, щемить у грудях. Хіба заради дітей вона не зможе подолати пагубну пристрасть? Ні! Не бувати цьому! Досить марнувати життя! Прийшла пора каяття та прийняття важливих рішень.

Батько та матір добровільно пройшли курс лікування від алкогольної залежності, уклали шлюб, батько працевлаштувався.

І вже з новим багажем добрих справ завітала мама, Шпілева Валерія, до служби у справах дітей з проханням: поверніть діточок! Цей гіркий та трагічний урок не забудемо з чоловіком ніколи!

І полетіли листи-ластівки до державних закладів, де перебували діточки, з проханням повернути змученим довгим очікуванням батькам їх прекрасне насліддя.

Яка ж то радість, яке ж то щастя, суцільні обійми, сміх дітей і сльози матері. Таке "Повернення" напередодні найкращого свята жінок, дружин і мам є символічним.

«Фото. Знайди себе»

Нарешті, у березні ми маємо змогу вітати переможця постійної рубрики журналу, яка присвячена виключно мешканцям Саксаганського району!

Так, мешканець вулиці Косарева з радістю повідомив свої дані, як тільки-но упізнав своє фото на сторінках лютого номеру журналу.

В урочистій атмосфері, на засіданні виконкому районної у місті ради 19 лютого було оголошено ім'я переможця, яким став Роман Шматов.

Головою районної у місті ради Валерієм Беззубченком за активну участь у житті району пере-

можцю було вручено солодкий подарунок.

«Мої батьки активно спостерігають за життям району на сторінках «Вісника», цього разу пощастило і мені!», - говорить Роман.

То ж, дорогі саксаганці, не гайте часу - читайте «Саксаганський вісник», на сторінках якого ви можете впізнати себе особисто,

і повідомивши нам свої дані, будете запрошені на прийом до виконкому районної у місті ради.

Якщо ви, читаючи цю рубрику, упізнали себе на фото, скоріше пишть на електронну адресу org_saks.i.ua або ж телефонуйте за номером 64-40-16.

Рубрика дійсна до кожного наступного випуску електронного журналу.

Увага, фото учасника березневого номеру рубрики:

Районні заходи до 9 травня 2013 року

Кубок Гурова. Саксаганський міцний дух. Так тримати!

Минуло чотирнадцять років відколи за ініціативи депутата України трьох скликань, почесного громадянина міста Кривого Рогу Гурова Вадима Миколайовича, з метою залучення учнівської молоді до занять фізичною культурою і спортом, пропаганди здорового способу життя, популяризації баскетболу серед молоді міста та підвищення росту їх спортивної майстерності, було засновано міський турнір з баскетболу серед збірних команд юнаків і дівчат шкільного віку, завдяки якому й розпочався розквіт баскетболу на районних і міському рівні.

У фінальних міських змаганнях з баскетболу на Кубок Гурова В. М. беруть участь вісім збірних команд з семи районів та збірна професійно-технічних навчальних закладів міста (96 чол.). Змагання проходять окремо серед юнаків і дівчат. Традиційно вини присвячені до Дня визволення міста Кривого Рогу від фашистських загарбників і до міжнародного жіночого Дня восьмого березня.

Хочеться зазначити, що саксаганці відповідально та з завзяттям підходять до вирішення поставленої задачі. Задля підготовки до міських змагань з баскетболу боездатної й зіграної збірної команди юнаків і дівчат, серед школярів проводяться районні змагання, в яких активну участь приймають близько двадцяти команд. На базі команд-переможниць формуються збірні команди району, що готуються до турніру впродовж двох з половиною місяців, тренуючись разом, якими займається

тренерсько-викладацький склад відділення баскетболу комунального позашкільного навчального закладу «Дитячо-юнацька спортивна школа № 8».

Порівнюючи результативність минулих років, престижного міського «гуровського» турніру, хочеться відмітити високий рівень підготовки дівочих команд, які щороку (13 разів поспіль), починаючи з часу заснування дівочого турніру, постійно грали у фіналі. І як результат – дев'ятикратні володарки престижного трофею. З 2011 по 2014 роки наші дівчата тримають цю високу планку спортивних досягнень жіночого баскетболу в місті Кривому Розі. Цього року кращим нападником міських змагань визнано гравця збірної Саксаганського району Абрамову Анастасію. Кращим тренером турніру – тренера збірної нашого району Токарчука Юрія Тимофійовича.

Тож привітаємо тих, хто на радість нам, саксаганцям, подарував цю чудову перемогу. Вітайте: Дюміну Олену (КЗШ № 21), Гудзеву Єлизавету

(КЗШ №21), Нізельникову Наталію (КЗШ № 21), Кубряк Альону (КЗШ № 21), Петленко Анастасію (КЗШ № 21), Абрамову Анастасію (КЗШ № 21), Буряк Олену (КЗШ № 21), Даніш Дар'ю (КЗШ № 21), Гулько Валерію (КЗШ № 21), Троскіну Христині (КЗШ № 21), Леоненко Тетяну (КЗШ № 21), Кіріпчову Ганну (КПНЛ) та тренера Токарчука Юрія Тимофійовича – вчителя фізичного виховання КЗШ № 21.

Не пасуть задніх і наші хлопці. Починаючи з 2000 року юні саксаганці постійно входили до трійки призерів традиційного турніру, лише 2011 рік був роком зміни поколінь (V місце) та випробувань для молоді. В 2012-2013 роки збірна району була «бронзовим» призером. У 2014 році збірна команда Саксаганського району, граючи в фіналі XIV міського турніру з баскетболу на Кубок народного депутата України трьох скликань Гурова В. М. серед юнаків шкільного віку за програмою міських спортивних ігор «Олімпійські надії», присвячений 70-й річниці визволення міста від фашистських загарбників, виборолала «срібні» медалі. Тож, зроблено ще один крок до омріяного Кубку Гурова.

Цього року кращим захисником турніру став гравець збірної Саксаганського району Роботнов Євген. До складу кращих тренерів турніру увійшов тренер збірної нашого району Колесник Володимир Олександрович.

Вітайте, також, наших «срібних» призерів: Ткачука Владислава (КПНЛ), Роботнова Євгена, Каткова Іллю, Собко Максима (КЛПВФП), Фролова Владислава (КГ № 91), Журавля Ігоря, Щербинюка Микиту (КНВК № 35), Вігуро Сергія (КЗШ № 41), Буяна Валерія, Кравця Олександра, Кацко Вла-

дислава (КЗШ № 124), Богдан Данила, Петрушко Ігоря, Мельникова Сергія, Ващука Андрія, Кондрацького Михайла, Степанишина Микиту, Голубенко Максима (КЗШ № 21) та тренера-викладача комунального позашкільного навчального закладу «ДЮСШ № 8» Колесника Володимира Олександровича.

За для популяризації та розвитку баскетболу в районі серед юнаків шкільного віку, у 2014 році, планується створити «Шкільну баскетбольну лігу» за участю 8-10 збірних команд закладів освіти 7-9 класів. Тож рухаємося у правильному напрямку.

Р. С. Після закінчення школи спортивне життя не закінчується. Починаючи з 2001 року за «гуровським» турніром слідкують селекціонери БК «Кривбасбаскет» (нині СК «Кривбас»). Завдяки їхньому пильному оку, до лав молодіжної команди професіоналів потрапило багато талановитих учасників міських змагань з баскетболу, зокрема вихідців з Саксаганського району. Тож, в добру путь до нових спортивних висот!

«Малому бізнесу - великі горизонти»

Саксаганський район з кожним днем змінює своє обличчя. По своїй суті “спальний”, він перетворився на “бізнесовий” і сьогодні він є одним із найбільш насичених об'єктами бізнесу. На його території функціонує понад 1,5 тисячі об'єктів різноманітних сфер господарювання.

Мешканців району обслуговують 624 магазини, 147 об'єктів оптової торгівлі, 453 об'єкта побутової, 89 об'єктів ресторанного господарства, функціонує три ринки (“Ювілейний” ДП ОСС “Ринок “Ювілейний”, “Булвар Вечірній” ТОВ “Спот Маркет”, “М'ясний павільйон” ТОВ “Агросандарт”), міні-ринки “Жовтневий” ТОВ “Юніт” та торговельні ряди ТОВ “Контраста”, на яких за результатами останньої інвентаризації, проведеної у грудні 2013 року, обладнано 1721 торговельне місце. Інфраструктурне обслуговування ринків формують 407 об'єктів бізнесу (магазини, кіоски, павільйони та інше).

Ринкове господарство на сьогодні відіграє значну роль в розвитку територіальної громади Кривого Рогу. Ринки як

торговельні об'єкти забезпечують мешканців району найбільш диференційованим асортиментом товарів і послуг за цінами та якістю, що в значній мірі задовольняють попит населення.

З метою насичення споживчого ринку якісною, конкурентоспроможною продукцією за стабільними цінами в 2013 році проведено понад 50 ярмарків з обов'язковим залученням безпосередніх виробників сільськогосподарської продукції та продуктів харчування.

В районі функціонує 13 підприємств-товаровиробників. На підприємствах виробляється більше 200 найменувань продукції, у тому числі: хліб, хлібобулочні, кондитерські вироби, майонез, гірчиця та інше. Вони є постійними активними учасниками обласних і міських конкурсів, ярмарків.

ТОВ фірма «Тона ЛТД» у поточному році стало переможцем всеукраїнського конкурсу «Кращий вітчизняний товар 2013 року» на загальнодержавній виставці-акції «Барвіста Україна» у номінації «Виробництво олійно-жирової продукції» за представлений на конкурсі майонез «Провансаль

67%» (пакет 0,365 гр.).

У поточному році кондитерський цех ТМ «Ідеал» ФО-П Плахтійенко В. Т. нагороджено дипломом переможця Всеукраїнського конкурсу якості продукції «100 кращих товарів України» у номінації «Продовольчі товари» за представлений на конкурсі торт «Барон», підприємство є учасником міського муніципального проекту «Марка якості «Криворіжжя» з продукцією підприємства: рулет «Горіховий» та торт «Барон».

Кондитерський дім «Бон Асорті» ФО-П Бондаренко А. М. є учасником міського муніципального проекту «Марка якості «Криворіжжя» з представленим на проекті тортом «Медовий».

ТОВ «ЗВГ» за відродження та збереження української духовної спадщини, популяризацію народних традицій нагороджено дипломом учасника II туру VII обласного фестивалю-ярмарку «Петриківський Дивоцвіт».

Галузь побутового обслуговування посідає одне з провідних місць в обслуговуванні населення. Розвиток і удосконалення сфери побутових послуг забезпечує покращання умов

життя населення. Одним із визначальних завдань на теперішній час є надання побутових послуг на сучасному рівні якості з відповідною гарантією та культурою обслуговування.

Побутові послуги першої потреби в районі надають: 70 перукарень, 15 ательє з пошиття та ремонту одягу, 42 майстерні з ремонту взуття, 55 станцій з технічного обслуговування автомобілів, 18 пунктів замовлень на виготовлення метало-пластикових вікон та дверей, 11 автомийок, 18 автостоянок, 14 майстерень з ремонту радіотелевізійної та іншої апаратури, 13 майстерень з ремонту складно-побутової техніки.

Переважна більшість суб'єктів господарювання об'єктів побуту бере активну участь у житті району. Ці підприємства є постійними учасниками міських та районних заходів.

За результатами проведеного конкурсу-рейтингу серед суб'єктів господарювання міста "Бізнес-імідж Криворіжжя 2013" ФО-П Плахтійко В. Т. (керівник кондитерського цеху ТМ "Ідеал") та ФО-П Талаш Л. П. (керівник ресторану "Танго") стали переможцями у номінації "Бізнес-династія", ТОВ "Медиком" (Діжур А. П.) - у номінації "Соціально орієнтований бізнес", ФО-П Гулик О. В. (керівник ресторану "Вілен") - у номінації "Успішна жінка-підприємець", Омаров Д. В. (директор ПП "Одіум-Престиж") - у номінації "Репутація та довіра".

Суб'єкти господарювання Саксаганського району є учасниками муніципального проекту «Найкраще-дітям», запровадженого ще з 2007 року з ініціативи суб'єктів господарювання міста. Ними забезпечується соціальний дисконт у вигляді 5% - 20% знижки від роздрібної ціни на продовольчі, непродовольчі товари, ліки, послуги для сімей, в яких виховуються діти-інваліди та онкохворі діти. Учасниками даного проекту є: ПП "Гален" (Денисов О. О.), ТОВ "Домтехсервіс", "Чемпіон", "Стиль Д", "Руш", "Торговий дім "Євроофіс" (Патрін С. А., Петруніч Ю. В., Семенова Т. Є., Бондаренко О. В., Барабаш Д. П.); фізичні особи-підприємці Костенко І. М. (магазин "Перлина"), Нікітіна М. О. (ресторан "Танго"), Гресева Н. П. (перукарня "Сюжет"), Смілов О. І. (майстерня з ремонту взуття) та інші.

В районі функціонує мережа об'єктів ресторанного господарства, а саме: 11 закусочних, 61 кафе, три магазини-кулінарії, два ресторани, шість барів, три їдальні, три буфети.

Завдяки політиці сприяння розвитку об'єктів бізнесу, виваженому діловому мікроклімату органи місцевого самоврядування району й підприємці стали однодумцями в питаннях економічного розвитку району. В районі функціонує найбільша кількість у місті гіпер - та супермаркетів, таких як "Ашан", "Комфі", "Сільпо", "Метро", "Епіцентр", мережа магазинів "Продукти" ТОВ "АТБ-маркет" та інші.

В 2014 році вводяться в експлуатацію торговельно-виставочний комплекс з автосервісом та автоклубом "БМВ" ТОВ "Гарант Авто" за адресою: бульвар Вечірній, 35 та молодіжно-розважальний комплекс ТОВ "Антонілона" на вул. Співдружності, 66а.

ТОВ "Хутор КР" в травні поточного року завершується будівництво розважального комплексу в сквері ім. Артема.

На бульварі Вечірньому ТОВ "Спот Маркет" у 2014 році планує розпочати роботи щодо будівництва аквапарку.

Саме завдяки виваженій, продуманій політиці у взаєминах з бізнесовими структурами, органи місцевого самоврядування району й підприємці стали однодумцями в питаннях економічного розвитку району. Це і створення нових робочих місць, наповнення районного бюджету, насичення ринку товарами та послугами. Районна влада й бізнес йдуть на зустріч один одному.

Небезпека боргів за житлово-комунальні послуги

На даний час проблемним залишається питання своєчасної оплати громадянами платежів за надані житлово-комунальні послуги (утримання будинків та прибудинкової території багатоквартирних житлових будинків, вивезення побутових відходів, водопостачання та водовідведення, газопостачання, електропостачання). Деякі громадяни, у яких є значні борги по житлово-комунальних послугах, мають хибну думку про те, що з часом борги зникнуть і вживати якісь дії з метою їх сплати є необов'язковою справою. Проте борги за житлово-комунальні послуги краще не накопичувати, оскільки ситуація може вийти з-під контролю громадянина-неплатника і закінчитися зверненням надавача послуги до суду про примусове стягнення заборгованості, в тому числі і за рахунок майна боржника. Мова йде про те, що, відповідно до статті 24 Закону України "Про житлово-комунальні послуги" у разі несплати споживачем отриманих послуг балансоутримувач житлового будинку може звертатися до суду про звернення стягнення на майно осіб, які відмовляються оплачувати рахунки за споживання послуг. Згідно ст. 124 Конституції України судові рішення ухвалюються судами України і є обов'язковими до виконання на всій території України. Примусове виконання рішень в Україні покладається на Державну виконавчу службу. В разі прийняття судового рішення про стягнення боргу за комунальні послуги, стягувач має право пред'явити виконавчий документ до органів

**КОМФОРТ ЦІНУЄШ, КОЛИ ВТРАЧАЄШ.
НЕ ЧЕКАЙ!
СПЛАТИ ЗА КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ!**

**Виконком Саксаганської
районної у місті ради**

державної виконавчої служби з метою примусового стягнення боргу. Стаття 25 Закону України "Про виконавче провадження" передбачає, що при винесенні постанови про відкриття виконавчого провадження державний виконавець вказує про необхідність боржнику самостійно виконати рішення та зазначає, що у разі ненадання боржником документального підтвердження виконання рішення буде розпочате примусове його виконання із стягненням з боржника виконавчого збору та витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, передбачених цим Законом. За заявою стягувача державний виконавець одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження може накласти арешт на майно та кошти боржника, про що виноситься відповідна постанова. У разі невиконання боржником рішення майнового характеру у строк до 7 днів для самостійного його виконання, постановою державного виконавця з боржника стягується виконавчий збір у розмірі 10

відсотків суми, що підлягає стягненню.

Рішення не виконані самостійно, виконуються примусово. Заходами примусового виконання рішень є: звернення стягнення на майно боржника; звернення стягнення на заробітну плату (заробіток), доходи, пенсію, стипендію боржника; вилучення у боржника і передача стягувачеві певних предметів, зазначених у рішенні; інші заходи, передбачені рішенням. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті (опису), вилученні та примусовій реалізації. Стягнення на майно боржника звертається в розмірах і обсягах, необхідних для виконання за виконавчим документом з урахуванням витрат на виконання та стягнення виконавчого збору. У випадках коли боржник володіє майном спільно з іншими особами, стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням державного виконавця. Несплата комунальних послуг не вигідна перш за все самим їх користувачам, оскільки крім проблем юридичного ха-

рактеру, пов'язаних з процедурою арешту майна боржника, суттєво збільшується сама сума боргу за рахунок стягнення з боржника окрім основного боргу, суми державного мита, витрат на інформаційно – технічне забезпечення судового процесу, виконавчого збору та витрат на проведення виконавчих дій. Таким чином, суми боргу значно збільшуються та стягуються в примусовому порядку. Арешти з майна не знімаються до повного погашення боргів. Крім того, наявність у особи невиконаних зобов'язань, покладених на неї судовим рішенням є підставою для обмеження її у праві в'їзду за межі України. Також, відповідно до кримінального кодексу України, зокрема статті 382, якою передбачено, що суб'єктом злочину щодо умисного невиконання вироку, рішення, ухва-

ли, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню є фізичні особи, що карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподаткованих мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк до трьох років. Тобто, невиконання боржником рішень суду щодо погашення боргу може призвести до значних матеріальних втрат або позбавлення волі. Основними причинами виникнення залишків виконавчих документів про стягнення заборгованості є неплатоспроможність та відсутність у боржників майна, що належить їм на правах особистої власності, відсутність відомостей щодо джерел отримання прибутків. Та все ж відділом державної виконавчої служби постійно вживаються заходи: перевірка майна

боржників, його опис та арешт, оголошення про розшук майна тощо. У разі відсутності зареєстрованого майна проводиться перевірка майнового стану за місцем проживання боржника, направляються запити до реєстраційних установ.

Можна зробити висновок, що найбільшим ворогом людини, яка отримала статус боржника, є її безвідповідальність та бездіяльність. Тому сподіваємося, що споживачі комунальних послуг не будуть допускати бездіяльності у даному питанні та регулярно здійснюватимуть оплату за послуги. Своєчасна сплата за спожиті житлово-комунальні послуги сприятиме стабільній роботі комунального господарства нашого району, благоустрою та наданню більш якісних послуг населенню.

Оформляємо запит на інформацію

Іноді у громадян виникає необхідність дізнатися ту або іншу інформацію у органів місцевого самоврядування, органів влади, правоохоронних органів. Але чи може пересічний громадянин без допомоги адвоката направити такий інформаційний запит? Наприклад, щоб отримати нормативно-правовий акт на підставі якого відбувається розподіл обов'язків між головою районної у місті ради та його заступників і тому подібне. Але громадяни плутають різницю між зверненням та запитом на інформацію.

Основна різниця між зверненням та запитом полягає в тому, що при реалізації права на звернення особа повідомляє у зверненні посадовій особі

певну інформацію з метою спонукати її до вчинення дій правового чи організаційно-адміністративного характеру, в яких зацікавлена ця особа (група осіб). У той час, як єдиною метою направлення запиту на інформацію є отримання існуючої в розпорядника публічної інформації. Таким чином, при реалізації права на звернення особа виступає інформатором, а держава – суб'єктом отримання інформації, на яку орган влади мусить відреагувати певним чином. У разі ж, коли особа спрямовує запит на інформацію, держава виступає інформатором, а особа – суб'єктом, який отримує інформацію про діяльність органу влади. З різного змісту цих прав випливає і відмінний

порядок їх реалізації, зокрема різні строки розгляду. Ці права відтепер також регулюються окремими законами – Законом «Про доступ до публічної інформації» та Законом «Про звернення громадян».

Не є запитом на інформацію документ, який хоч і названий запитом, або складений на бланку для запитів, або містить посилання на Закон, але не містить прохання надати певну інформацію чи документ.

Відповідно до п. 2 ст. 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини по-

дання запиту.

Запит на інформацію може бути індивідуальним або колективним. Запити можуть подаватися в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом,

телефоном, електронною поштою) на вибір запитувача.

При оформленні запиту на інформацію слід врахувати деякі особливості.

Обов'язковими реквізитами запиту на інформацію є:

- у верхньому правому куті запиту на інформацію запитувач зазначає розпорядника інформації, у володінні якого знаходиться інформація;

- запитувач вказує своє прізвище, ім'я та по батькові, назву юридичної особи або організації, якщо запитувач їх представляє, поштову адресу, номер телефону, якщо такий є, адресу електронної пошти (при наявності);

- загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо;

- у запиті необхідно зазначити спосіб отримання інформації;

- підпис і дату за умови подання запиту в письмовій формі.

З метою спрощення процедури оформлення письмових запитів на інформацію можна заповнити відповідні форми, які знаходяться у відповідальності особи розпорядника інформації та на офіційному веб-сайті відповідного розпорядника.

Строк розгляду запитів на інформацію.

Відповідно до ст. 20 Закону розпорядник інформації має надати відповідь на запит на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання за-

питу.

У разі, якщо запит стосується інформації, необхідної для захисту життя чи свободи особи, щодо стану довкілля, якості харчових продуктів і предметів побуту, аварій, катастроф, небезпечних природних явищ та інших надзвичайних подій, що сталися або можуть статись і загрожують безпеці громадян, відповідь має бути надана не пізніше 48 годин з дня отримання запиту.

Частина четверта статті 20 Закону надає розпоряднику можливість продовжити строк розгляду запиту на інформацію до 20 робочих днів. Передбачено лише дві підстави для такого продовження: 1) необхідність надання на запит великого обсягу інформації; або 2) потреба пошуку інформації серед значної кількості даних. Про продовження строку розпорядник повідомляє запитувача в письмовій формі не пізніше

Голові Саксаганської районної у місті ради
Беззубченку В. В.
Петренка Степана Степановича
Місце проживання:
м. Кривий Ріг, вул. Мелешкіна, 1/1
тел. 64-00-11, моб. 0975555551

Запит на інформацію

Прошу Вас, керуючись Законом України «Про доступ до публічної інформації», надати інформацію на підставі якого нормативно-правового акту відбувається розподіл обов'язків між головою районної у місті ради та його заступників, зі змінами, якщо відбулися.

Або

надати мені розпорядження голови районної у місті ради від 23.08.2013 № 134-р, зі змінами.

Також прошу надати мені засвідчену копію цього розпорядчого документа.

Прошу надати мені відповідь на запит в установленний законом термін на мою адресу: м. Кривий Ріг, вул. Мелешкіна, 1/1 (або нарочно).

14.02.2014

Підпис Петренко С. С.

п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

Розпорядник інформації, має право відмовити в задоволенні запиту в випадках передбачених статтею 22 Закону, зокрема у таких:

- розпорядник не володіє і не зобов'язана відповідно до її компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит;

- інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 зазначеного Закону;

- не дотримано вимог до запиту на інформацію.

Шановні, Саксаганці, вибери-райте зручний для вас спосіб подання запиту на інформацію, яка знаходиться у володінні Саксаганської районної у місті ради та її виконавчого комітету. Ми будемо раді надати допомогу у вирішенні ваших питань.

«Жінка. Мати. Берегиня»

Материнство називають найсвятішим обов'язком жінки. Місія та покликання дарувати світу життя, попри болі, турботи, вічний неспокій, все одно стає щастям, особливим відчуттям, у порівнянні з яким все інше – тлінне й скороминуче.

У 2004 році Указ Президента України «Про почесні звання в Україні» доповнено почесним званням «Мати-героїня». Це звання присвоюється жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здібностей.

На сьогодні у Саксаганському районі проживає 21 жінка, якій за вагомий внесок у справу виховання дітей, підвищення авторитету української родини та самовіддану материнську працю присвоєно почесне звання України «Мати-героїня».

Максимова Віра Олександрівна

рівна одна з тих небагатьох жінок Саксаганського району, хто носить це почесне звання.

Виконання материнських обов'язків Віра Олександрівна успішно поєднує з трудовою діяльністю; її трудовий стаж становить 20 років. На теперішній час, Віра Олександрівна працює сестрою господаркою відділення анестезіології з ліжками інтенсивної терапії комунального закладу «Міська клінічна

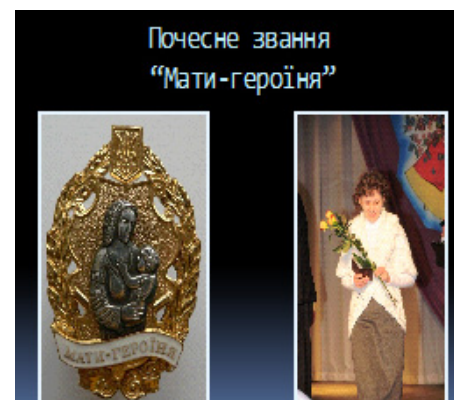
лікарня №2». Має успіхи в роботі, за що і була нагородже-

Олександрівни п'ятеро: троє синів та дві доньки.

Віра Олександрівна, разом з чоловіком, виховали дітей готувими до життя, привили їм сімейні цінності та навички побудови порядних стосунків між людьми.

Всі діти мають освіту, працюють, четверо з них – одружені, мають своїх дітей.

Діти вирости різнобічно розвиненими і професії обрали різноманітні: донька Катерина, якімама, працює у комунальному закладі «Міська клінічна лікарня №2», старші сини у приватному акціонерному товаристві

на грамотою за високі виробничі показники.

Героїчний вчинок – присвятити себе, своє єдине дороге життя дітям, яких у Вірі

«КОРУМ Криворізький завод гірничого обладнання» на робітничих професіях; старша з доньок, Таїсія, робить гарними та охайними людей, а у вільний час вивчає англійську мову; наймолодший син Павло ходить до музичної школи та захоплюється комп'ютерною технікою.

Стосунки в родині Віри Олександрівни доброзичливі. Сини та доньки виховані добро-

порядними, чуйними та працьовитими людьми. Діти та онуки, яких у неї вже дев'ятеро, з повагою ставляться до матері та бабусі.

Сьогодні, коли всі діти стали дорослими, самостійними, знайшли своє місце в житті й мають вже своїх діточок, намагаються використовувати кожну нагоду, щоб зібратися у родинному колі, але, на жаль, це

вдається не так і часто.

Та, традиційним для великої родини Максимових є день народження матусі. У це свято, 16 листопада кожного року, вся родина збирається за великим столом, щоб привітати найдорожчу людину у світі, побажати їй здоров'я та довгих років життя. А це, справді, зворушливо і пам'ятно.

Нове в антикорупційному декларуванні!

Корупція як соціальне явище притаманне практично кожній державі світу. На державному рівні постійно приймаються закони, програми концепції протидії корупції. У 2013 році в антикорупційне законодавство було внесено ряд змін і підходів до його застосування. Зміни відбулися в визначенні таких термінів як «близькі особи», «конфлікт інтересів», «неправомірна вигода», «члени сім'ї», а таке визначення, як «суб'єкти декларування» взагалі з'явилося у законодавстві з 1 січня 2014 року. Тепер, власне, і перейдемо до розгляду його визначення.

Суб'єкти декларування – особи, зазначені в п.1, пп «а» п.2 ч.1 ст.4 Закону України «Про

засади запобігання і протидії корупції», які зобов'язані подавати декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

Слід звернути увагу, що до кола осіб, які до 1 квітня 2014 року мають подати декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013 рік потрапили усі посадові особи юридичних осіб публічного права.

Згідно зі ст.81 Цивільного кодексу України до категорії юридичних осіб публічного права належать особи, які створені розпорядчим актом Президента України, органу державної влади або органу місцевого самоврядування. Тобто, тепер усі посадові особи державних

та комунальних підприємств, установ, організацій зобов'язані подавати декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру. Це стосується керівників та заступників керівників закладів освіти, культури, охорони здоров'я, які знаходяться у державній чи комунальній власності, керівників та їх заступників усіх комунальних підприємств, а також керівників усіх структурних підрозділів перелічених юридичних осіб.

Згідно зі ст. 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру подаються до 1 квітня за місцем роботи (служби).

Електронний запис на прийом

РЕЄСТРАЦІЙНА СЛУЖБА

Головного управління юстиції у Дніпропетровській області

Саксаганський відділ державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції у Дніпропетровській області повідомляє, що Указом Президента України від 12.03.2013 року № 128 затверджено Національний план дій на 2013 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава».

З метою удосконалення порядку надання послуг Саксаганським відділом державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції у Дніпропетровській області передбачено запровадження можливості попереднього електронного запису, через мережу Інтернет в режимі онлайн, на прийом до відділу з питань державної реєстрації актів цивільного стану в Україні. Запис на попередній прийом здійснюється шляхом направлення листа заявки від громадян на електронну скриньку відділу державної реєстрації актів цивільного стану: saks.

dratss@rs-dnpr.org.ua

Одночасно повідомляємо, що 05 березня 2013 року за адресою: rs-dnpr.org.ua зареєстровано офіційний сайт реєстраційної служби Головного управління юстиції у Дніпропетровській області з рубриками, що відповідають структурним підрозділам служби.

У тому числі на сайті наявна рубрика «ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ АКТИВ ЦИВІЛЬНОГО СТАНУ ГРОМАДЯН», що містить інформацію стосовно діяльності відділів державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційних служб територіальних управлінь юстиції у Дніпропетровській області та функцію попереднього запису.

З 01 лютого 2014 року у відділі державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної

служби Головного управління юстиції у Дніпропетровській області запроваджено он-лайн консультації за допомогою skype-зв'язку та за телефоном щотижня у середу та четвер з 16 до 17 години. Skype відділу державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Головного управління юстиції у Дніпропетровській області: dp.dratss.online@rs-dnpr.org.ua.

2

Додаткову інформацію щодо електронної поштової скриньки та запису на попередній прийом можливо отримати за телефоном Саксаганського відділу державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції у Дніпропетровській області – 64-34-45.

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо сідали на папері
Сумними рядами?..
Чом вас вітер не розвіяв
В сіпелу, як пилину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..

М. Шевченко

Дякуємо за перегляд!

*Виконком Саксаганської
районної у місті ради
2014 рік*

До зустрічі у квітні!